

Prawne aspekty ochrony wynalazków w Europie i na świecie

Agnieszka Baran

Politechnika Białostocka, Wydział Zarządzania, Katedra Zarządzania Produkcją,
e-mail: a.baran@pb.edu.pl

DOI: 10.12846/j.em.2013.02.07

Streszczenie

Prawna ochrona dóbr niematerialnych uzyskana przed Urzędem Patentowym RP przynajmniej twórca wyłączone prawo do korzystania z dobra w sposób zawodowy i zarobkowy na terenie Polski. Dzięki procedurom europejskiej i międzynarodowej, polski twórca ma możliwość objęcia ochroną swojego rozwiązania również poza granicami Polski. Od początku 2013 roku w 25 państwach UE obowiązuje nowa procedura, tzw. Jednolity patent europejski. Dotychczas rozwiązanie to nie jest dostępne dla polskich wynalazców, ale w niedalekiej przyszłości planuje się przyjęcie tej regulacji w Polsce.

Słowa kluczowe

ochrona patentowa, innowacje, własność intelektualna

Wstęp

Polska nie należy do państw o wysokim stopniu innowacyjności. W rankingach europejskich i globalnych jest identyfikowany średni potencjał w tym zakresie. Niezrównoważony rozwój innowacyjności opierający się głównie na zasobach ludzkich (Bukowski i Szpor, 2012). Świadomość ochrony dóbr niematerialnych jest coraz większa wśród przedsiębiorców, ale małe i średnie przedsiębiorstwa w Polsce są w większości odtwórcze i nastawione raczej na wykorzystywanie technologii już sprawdzonych niż na własną innowacyjność. W dobie silnej konkurencji pomiędzy przedsiębiorcami atutem jest skuteczne zarządzanie własnością intelektualną. Przyczyny niskiej innowacyjności to głównie nieefektywny system finansowania, w tym niskie prywatne nakłady na działalność badawczą

-rozwojową, słaba współpraca pomiędzy sferą nauki a przedsiębiorcami, niewielki odsetek przedsiębiorstw prowadzących działalność innowacyjną, mała liczba patentów (Juchniewicz i Grzybowska, 2010). Miarą innowacyjności danej gospodarki jest przede wszystkim liczba patentów; istotne kryteria innowacyjności to liczba zgłaszanych, zarejestrowanych oraz cytowanych patentów. Liczba zgłaszanych patentów pokazuje, jaka jest świadomość potrzeby ochrony własności intelektualnej, liczba udzielonych patentów wskazuje na jakość rozwiązań.

Polski przedsiębiorca ma możliwość wyboru ochrony uzyskanej w procedurze przed Urzędem Patentowym RP, może skorzystać z ochrony wynikającej z Konwencji Monachijskiej z 1973 roku, tzw. Europejskiej Konwencji Patentowej (EPC – *European Patent Convention*) oraz z ochrony międzynarodowej na mocy Układu o Współpracy Patentowej (PTC - *Patent Cooperation Treaty*) z 1970 roku. Od kilkudziesięciu lat trwają prace nad utworzeniem jednolitej procedury patentowej w ramach Unii Europejskiej. W Jednolitym patencie europejskim upatruje się szanse na dynamiczny rozwój innowacji i skutecznego konkurowania z potęgami w tej dziedzinie, głównie z USA.

W artykule zaprezentowano obecny stan prawny w zakresie dostępnych procedur patentowych poza Rzeczpospolitą Polską. Przedstawiono nowe rozwiązanie w prawie europejskim, jakim jest Jednolity patent europejski i podjęto próbę wskazania jego zalet i wad.

1. Patent Europejski i międzynarodowa ochrona wynalazku

Konwencja Monachijska z 1973 roku, umożliwia uzyskanie ochrony patentowej we wszystkich państwach członkowskich Europejskiej Organizacji Patentowej. Polska formalnie stała się członkiem tej organizacji 1 marca 2004 roku. Należy jednak wyraźnie podkreślić, że Patent Europejski nie jest Patentem Wspólnotowym, to nie jest procedura określona dla Unii Europejskiej. Na poziomie UE doszło jedynie do ujednoczenia procedury wydawania patentów w dziedzinie biotechnologii (Dyrektywa, 2004). Patenty w tej procedurze wydaje Europejski Urząd Patentowy w Monachium i z takiej ochrony mogą korzystać kraje, które przystąpiły do Konwencji. Obecnie Europejska Organizacja Patentowa skupia 38 państw członkowskich. Patent europejski pozwala na poszerzenie zakresu ochrony wynalazków w stosunku do patentów krajowych, udzielanych przez Urząd Patentowy RP. W Konwencji określono szeroki krąg podmiotów uprawnionych do dokonania europejskiego zgłoszenia patentowego. Zgłaszającym może być każda osoba fizyczna lub prawna albo jakikolwiek organ zrównany z osobą prawną na mocy tego

prawa, któremu podlega. Ułatwieniem jest rozwiązanie, iż na podstawie jednego zgłoszenia i w wyniku jednego postępowania następuje udzielenie patentu europejskiego, który jest skuteczny na terytorium tych państw członkowskich, które zostały wskazane w zgłoszeniu przez ubiegającego się o ochronę. W przypadku Polski europejskie zgłoszenie może być dokonane jedynie przed polskim Urzędem Patentowym. Wynika to z ustawy z 14 marca 2003 r. o dokonywaniu europejskich zgłoszeń patentowych oraz skutkach patentu europejskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Ustawa, 2003). Jest to znaczne ułatwienie dla zgłaszających, uniknąć można w ten sposób dokonywania dwóch oddzielnych zgłoszeń o udzielenie dwóch patentów, które miałyby taki sam skutek w Polsce. Urząd Patentowy ma obowiązek, zgodnie z Konwencją Monachijską, przekazywać do Europejskiego Urzędu Patentowego dokonane przed nim europejskie zgłoszenia patentowe (Golat, 2004). Warunkiem uprawomocnienia patentu europejskiego jest złożenie w poszczególnych urzędach krajowych, w terminie określonym przez przepisy krajowe państw, w których wynalazek ma być chroniony, tłumaczeń zgłoszenia europejskiego na języki urzędowe. Jest to procedura walidacji, którą patent musi przejść oddzielnie w każdym kraju-sygnatariuszu EPC, wyznaczonym przez właściciela patentu. Wysokie koszty i złożona procedura walidacji powodują, że patenty europejskie są przeciętnie walidowane w nie więcej niż pięciu z państw członkowskich UE. W ciągu ostatnich 15 lat średnia liczba walidacji zmalała, natomiast liczba państw będących stronami Konwencji o patencie europejskim wzrosła z 17 do 38. Niewielka liczba walidacji determinuje rozdrobnienie systemu ochrony patentowej w Unii Europejskiej, a to niekorzystnie wpływa na rozwój wspólnotowego rynku. Rozwiązanie tego problemu upatruje się w Jednolitym patencie europejskim, który zapewni automatyczną ochronę we wszystkich państwach UE (Rozporządzenie COM, 2010).

Od 13 grudnia 2007 roku europejskie zgłoszenie patentowe może być dokonane w dowolnym języku pod warunkiem, że w terminie określonym w regulaminie, wpłynie do urzędu tłumaczenie na język procedury (angielski, niemiecki, francuski). Podmioty z Polski, które dokonały zgłoszenia w języku polskim, uprawnione są do 20% redukcji niektórych opłat, tzn. opłaty za zgłoszenie oraz opłaty za przeprowadzenie badania. Kwestia tłumaczenia dokumentacji patentowej jest dosyć istotna chociażby pod względem finansowym, to element procedury, który ma istotny wpływ na ostateczny koszt całego postępowania. Poza tym specyfika dokumentacji patentowej, np. zastrzeżenia patentowe, powoduje, że tłumaczenie takie wymaga olbrzymiej wiedzy merytorycznej tłumacza i doświadczenia. Dodatkowe koszty to weryfikacja tłumaczenia i urzędowe opublikowanie. Przy projektowaniu

Jednolitego patentu europejskiego brano pod uwagę konieczność dopracowania zasad tłumaczenia dokumentacji zgłoszeniowej.

Patent europejski przyznany dla kilku czy więcej państw, wyznacza na ich terenie takie same skutki i podlega takim samym przepisom jak patent krajowy. Treść oraz zakres praw wyłącznych podlega ustawodawstwu wewnętrznemu tych państw. Dlatego też np. jakiegokolwiek naruszenia patentu są rozpatrywane przez sądy krajowe. Unieważnienie patentu europejskiego w jednym z państw konwencyjnych, nie powoduje nieważności patentu w innym kraju (Promińska, 2005). Ponieważ widoczne były różnice w rozstrzygnięciach krajowych sądów w zakresie sporów o własność intelektualną, UE opracowała dyrektywę w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej. Dyrektywa 2004/48/WE miała na celu zharmonizowanie ochrony własności intelektualnej przed naruszeniami. W 2012 roku UE rozpoczęła prace nad nowelizacją wspomnianej dyrektywy, celem jest przede wszystkim wyjaśnienie rozbieżności i ujednoczenie przepisów.

Układ o Współpracy Patentowej wprowadza uproszczoną procedurę zgłoszeniową do ponad 180 krajów na świecie, które do układu przystąpiły. Pozwala on na dokonanie jednego zgłoszenia międzynarodowego z wyznaczeniem wielu krajów, zamiast dokonywania wielu zgłoszeń w krajowych urzędach patentowych. W tej procedurze wyróżnia się fazę międzynarodową, która obejmuje poszukiwania, publikację i wstępne badania międzynarodowe, a następnie fazę krajową lub regionalną. Procedura udzielania patentów realizowana jest przez urzędy krajowe lub Europejski Urząd Patentowy. Zgłoszenie w trybie PCT wnoszone jest do „urzędu przyjmującego”, w przypadku Polski jest to nasz Urząd Patentowy. Zgłoszenie należy sporządzić w jednym z języków urzędowych Międzynarodowego Organu Poszukiwań czyli Europejskiego Urzędu Patentowego oraz wskazać kraje, w których chcemy ubiegać się o ochronę. Jedno zgłoszenie pozostaje w Urzędzie Patentowym RP, drugie trafia do Europejskiego Urzędu Patentowego, a trzecie do Międzynarodowego Biura w Genewie. Tryb PCT ocenia się jako tryb stosunkowo prosty i niezbyt kosztowny. Poza tym tryb ten przewiduje 30 miesięcy na wejście w fazę krajową, a to wystarczający czas aby zgłaszający mógł sprawdzić zdolność patentową swojego rozwiązania w danym kraju i ewentualnie wycofać się z ochrony w danym państwie (Urząd Patentowy RP). Procedura w trybie Układu o Współpracy Patentowej jest szczególna, gdyż jest to wyłącznie procedura zgłoszeniowa, a nie procedura udzielania praw wyłącznych. Wszelkie decyzje związane z udzielaniem patentów są podejmowane w fazie krajowej przez krajowe urzędy patentowe działające według przepisów obowiązujących w danym państwie. Zgłoszenie PCT wnoszone jest za pośrednictwem tzw. urzędu przyjmującego, którym w przypadku Polski jest Urząd Patentowy RP.

Wybór rodzaju ochrony własności intelektualnej jest uzależniony od strategii podmiotu chcącego wyjść poza rynek krajowy. Procedura europejskiego patentu czy międzynarodowa jest wybierana jeśli chcemy chronić nasze dobro co najmniej w 3 państwach. Patent uzyskany czy to na drodze procedury PCT czy jako patent europejski jest w danym kraju patentem niezależnym i podlega ustawodawstwu obowiązującemu w danym kraju. Oba tryby dają możliwość zredukowania kosztów zgłoszenia oraz całej procedury. Jednak mimo wszystko są to i tak duże koszty. Ochronę europejską lub międzynarodową wybierają zwykle duże przedsiębiorstwa, których strategicznym celem jest komercjalizacja rozwiązań o charakterze globalnym np. w dziedzinie farmacji czy biotechnologii. Koszty uzyskiwania i utrzymywania ochrony patentowej obejmują każdorazowo: opłaty urzędowe na poziomie zgłoszenia, koszty tłumaczenia, wynagrodzenie rzeczników patentowych oraz opłaty urzędowe za utrzymywanie ochrony, po uzyskaniu patentu. Koszt uzyskania patentu europejskiego obowiązującego na terenie 13 państw wynosi około 20 tys. EUR, z czego ok. 14 tys. EUR to koszty tłumaczeń (Ministerstwo Gospodarki). Biorąc pod uwagę fakt, że 95% zarejestrowanych podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w Polsce to głównie małe i średnie oraz mikro przedsiębiorstwa, powyższa suma faktycznie może być barierą rozwoju innowacyjności.

2. Jednolity Patent Europejski i Sądy własności intelektualnej

Działania na rzecz jednolitego patentu europejskiego rozpoczęły się w latach sześćdziesiątych XX wieku. W 2010 roku w ramach instrumentu wzmocnionej współpracy, 25 krajów przystąpiło do działań na rzecz jednolitego patentu. Tryb „wzmocnionej współpracy” pozwala grupie państw członkowskich przyjąć wspólne przepisy, gdy porozumienie wszystkich państw UE okazuje się nieosiągalne. System ochrony własności przemysłowej obejmuje rozporządzenie podstawowe i rozporządzenie dotyczące tłumaczeń oraz projekt umowy międzynarodowej tworzącej Jednolity Sąd Patentowego (JSP). W Dzienniku Urzędowym UE 31 grudnia 2012 roku opublikowano rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2012 z dnia 17 grudnia 2012 r. wprowadzające wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej oraz rozporządzenie Rady (UE) nr 1260/2012 z dnia 17 grudnia 2012 r. wprowadzające wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej w odniesieniu do mających zastosowanie ustaleń dotyczących tłumaczeń. Rozporządzenia te będą stosowane jednak dopiero od 1 stycznia 2014 roku lub od dnia

wejścia w życie Porozumienia w sprawie Jednolitego Sądu Patentowego, w zależności od tego, która data będzie późniejsza. 18 lutego 2013 roku 24 państwa podpisały Porozumienie (w marcu 2013 do Porozumienia przystąpiła Bułgaria), które wejdzie w życie, gdy przynajmniej 13 państw je ratyfikuje. Wśród 13 państw muszą być Francja, Niemcy i Wielka Brytania, gdyż są to państwa, w których obowiązuje największa liczba patentów europejskich. Jednolity patent europejski będzie obowiązywał jedynie na terenie tych państw, które ratyfikują Porozumienie. Polska na razie go nie podpisała. W ostatnich miesiącach Ministerstwo Gospodarki wraz z Ministerstwem Spraw Zagranicznych analizuje ewentualne zagrożenia dla Polski wynikające z funkcjonowania Jednolitego patentu europejskiego.

Celem wprowadzenia w życie jednolitego patentu jest m.in. szybsza procedura wydawania patentów, niższe koszty ochrony patentowej na terenie UE, jednolite w 25 krajach w ramach UE orzecznictwo sądowe w sporach patentowych. Jednolity system ochrony patentowej jest oparty na zasadach, które są już obecnie stosowane przez Europejski Urząd Patentowy. Wynalazca składa wniosek do Europejskiego Urzędu Patentowego o przyznanie patentu obowiązującego na terenie 25 państw, które przystąpiły do systemu, w jednym z trzech języków Europejskiego Urzędu Patentowego, angielskim, francuskim lub niemieckim. Nadal jest możliwe dokonanie zgłoszenia w dowolnym języku urzędowym państwa, pod warunkiem, że później dostarczy się tłumaczenie na język angielski, francuski lub niemiecki (Ministerstwo Gospodarki). Jednolity patent europejski nie będzie podlegał procedurze walidacji, co w przypadku patentu europejskiego generowało wysokie koszty. Zgodnie z rozporządzeniem regulującym zasady tłumaczeń dokumentacji patentowej pewne podmioty będą zwolnione z kosztów tych tłumaczeń, są to małe i średnie przedsiębiorstwa, osoby fizyczne, organizacje non-profit, szkoły wyższe oraz publiczne instytuty badawcze. Poza tym rozporządzenie wprowadza system automatycznego tłumaczenia, który będzie uzupełnieniem tłumaczeń tradycyjnych, składanych z chwilą uzyskania patentu. Tłumaczenia takie nie będą miały żadnych skutków prawnych ale mogą ułatwić rozpowszechnianie informacji patentowych po opublikowaniu zgłoszeń patentowych przez Europejski Urząd Patentowy. Jedynie w przypadku sporu posiadacz patentu będzie musiał na własny koszt i na wniosek domniemanego sprawcy, zapewnić pełne tłumaczenie na język urzędowy kraju, w którym doszło do domniemanego naruszenia. Zgodnie z rozporządzeniem jednolita ochrona oznacza, że ograniczenie, unieważnienie czy wygaśnięcie patentu nastąpi również jednocześnie we wszystkich państwach-stronach Porozumienia o Jednolitym Sądzie Patentowym. Będzie również możliwość udzielenia licencji na patent jednolity we wszystkich państwach-stronach lub tylko w wybranych (Rozporządzenie Rady (UE) nr 1260/2012).

Jednolity Sąd Patentowy (*Unified Patent Court*) ma posiadać wyłączną jurysdykcję w sprawach dotyczących zarówno jednolitego patentu europejskiego, jak i patentu europejskiego udzielanego w trybie EPC. Sąd patentowy będzie miał główną siedzibę w Paryżu, a za pewne sprawy odpowiedzialne będą sądy w Monachium i Londynie. Kraje UE mogą też utworzyć u siebie sądy regionalne i lokalne. Ponadto sąd apelacyjny będzie znajdować się w Luksemburgu. JSP będzie szczególnym sądem, zgodnie z Porozumieniem o Jednolitym Sądzie Patentowym, musi on współpracować z Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej w zakresie właściwej wykładni prawa Unii, odwołując się do orzecznictwa Trybunału i zwracając się do niego o orzeczenia w trybie prejudycjalnym. Tak więc wszelkie problemy w zakresie wykładni prawa traktatów UE i kwestii ważności oraz wykładni aktów przyjętych przez instytucje, organy lub jednostki organizacyjne Unii, rozstrzygać będzie Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Zasady dotyczące toczących się postępowań przed tym sądem są bardzo skomplikowane i mogą być niekorzystne dla polskich podmiotów. Trudno również umiejscowić ten sąd w naszym systemie władzy sądowniczej, zastrzeżenia budzi zakres jurysdykcji tego sądu oraz podnosi się, fakt niezgodności wielu zapisów Porozumienia z Konstytucją RP (Nowicka, 2013). Wszelkie sprawy sądowe w sytuacji sporu prowadzone byłyby poza Polską, co wiąże się z kosztami obsługi prawnej, kosztami tłumaczeń. Zgodnie z Porozumieniem państwa-strony mogą powoływać na swoim terenie lokalne oddziały Jednolitego Sądu Patentowego, w Polsce takiego sądu raczej nie będzie ze względu na małą ilość zgłoszeń patentowych w naszym kraju.

Automatyczna, jednolita ochrona spowoduje, że na terenie Polski znacznie obowiązywać duża liczba patentów. Przewiduje się, że może być to około 50-60 tysięcy rocznie (Kleiber, 2012). Polscy przedsiębiorcy musieliby tłumaczyć dokumentację patentową, aby uniknąć niebezpieczeństwa naruszenia praw wyłącznych do wynalazku. Tutaj rozwiązaniem ma być wspomniany system automatycznego tłumaczenia, aby przedsiębiorca mógł wstępnie zorientować się w dokumentacji patentowej i potem ewentualnie przystąpił do urzędowego tłumaczenia.

Podsumowanie

W Polsce od miesięcy toczy się publiczna debata wokół systemu Jednolitego patentu europejskiego. Właściwie trudno znaleźć zwolenników tego rozwiązania, sam rząd ma poważne wątpliwości, ponieważ w lutym 2013 roku nie przystąpił do podpisania Porozumienia o Jednolitym Sądzie Patentowym. Jest to sytuacja dosyć niezręczna, gdyż w czasie polskiej prezydencji dążono do przyspieszenia prac nad

jednolitym patentem. Polscy przedsiębiorcy, rzecznicy patentowi, większość ugrupowań politycznych czy środowisko naukowe są przeciwni tej regulacji, dostrzegając jedynie zagrożenie polskiej innowacji. Jednolity system ochrony patentowej może być rozwiązaniem bardziej korzystnym niż obecnie funkcjonujący patent europejski dla dużych przedsiębiorców posiadających innowacyjne rozwiązania, poszukujących ochrony patentowej w co najmniej kilku państwach UE. Procedura jednolitego patentu będzie mniej kosztowna niż obecnie dostępne procedury pozakrajowe, ale niebezpieczeństwo zaistnienia sporu sądowego będzie spore, a w tym wypadku będą obowiązywać skomplikowane i zapewne kosztowne procedury przed Jednolitym Sądem Patentowym.

Literatura

1. Bukowski M., Szpor A., Śniegocki A. (2012), *Potencjał i bariery polskiej innowacyjności*, Instytut Badań Strukturalnych
2. Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U.U.E.L.04.157.45 z dnia 30 kwietnia 2004 r.)
3. Dyrektywa 98/44/WE z dnia 6 lipca 1998 roku o ochronie prawnej wynalazków biotechnologicznych (Dz. U. L 213 z 30 lipca 1998 r.)
4. Golał R. (2004), *Zasady uzyskiwania patentów europejskich*, Doradca Podatnika (43), http://www.epodatnik.pl/arttykul/doradca_podatnika/2987/Zasady_uzyskiwania_patentow_europejskich.html, [19.03.2013]
5. Juchniewicz M., Grzybowska B. (2010), *Innowacyjność mikroprzedsiębiorstw w Polsce*, PARP
6. Kleiber M. (2013), *Niejednolite korzyści z jednolitej ochrony patentowej*, Gazeta Prawna, http://prawo.gazetaprawna.pl/komentarze/621334,kleiber_niejednolite_korzysci_z_jednolitej_ochrony_patentowej.html, [25.03.2013]
7. Ministerstwo Gospodarki, <http://www.mg.gov.pl/Wspieranie+przedsiębiorczosci/Jednolity+patent+europejski>, [25.03.2013]
8. Nowicka A. (2013), *Jednolita ochrona patentowa i jednolity sąd patentowy – zagrożenia i niekorzystne konsekwencje w Polsce*, Rzecznik Patentowy, http://www.rzecznik-patentowy.org.pl/nie_dla_pat_jed/A.N._Jednolita_ochrona_patentowa_i_Jednolity_Sad_Patentowy_zagrozenia_i_niekorzystne_konsekwencje_w_Polsce_15.pdf, [22.03.2013]
9. Promińska U. (red.), (2005), *Prawo własności przemysłowej*, Difin 2005

10. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2012 z dnia 17 grudnia 2012 r. wprowadzające wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej (Dz. Urz. UE L z 31.12.2012)
11. Rozporządzenie Rady (UE) nr 1260/2012 z dnia 17 grudnia 2012 r. wprowadzające wzmocnioną współpracę w dziedzinie tworzenia jednolitego systemu ochrony patentowej w odniesieniu do mających zastosowanie ustaleń dotyczących tłumaczeń (Dz.Urz.UE L z 31.12.2012)
12. Rozporządzenie Rady w sprawie ustaleń dotyczących tłumaczeń Patentu Unii Europejskiej, COM(2010) 350, <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=SEC:2010:0797:FIN:PL:PDF>, [19.03.2013]
13. *Strategia Rozwoju Kraju 2020* (2011), Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, Warszawa, http://www.mrr.gov.pl/rozwoj_regionalny/Polityka_rozwoju/SRK_2020/Documents/Projekt_SRK_do_konsultacji2_09112011.pdf, [19.03.2013]
14. Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej, <http://www.uprp.pl/europejskie-zgloszenia-patentowe/Lead05,638,1769,4,index,pl,text/>, [19.03.2013]
15. Ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o dokonywaniu europejskich zgłoszeń patentowych oraz skutkach patentu europejskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. nr 65, poz. 598)

Legal aspects of invention protection in Europe and worldwide

Abstract

Invention protect gives the inventor the right to stop people making, using, importing or selling the invention without permission. This protection must be effective but also easy and accessible. The inventors in Poland can use three patent procedures abroad. That is: the European patent, International protection and in the future Unitary patent. Poland doesn't participate in Unitary patent system in Europe. This idea it is not supported in Poland now, Polish government and business representatives fear that unitary patent will have a negative effect on Poland's economy.

Keywords

intellectual property, innovation, patent protection